

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXIX Nr. 8328

Joi 5 februarie 1970

6 PAGINI — 30 BANI

AU INCEPUT ADUNĂRILE GENERALE ALE COOPERATIVELOR AGRICOLE

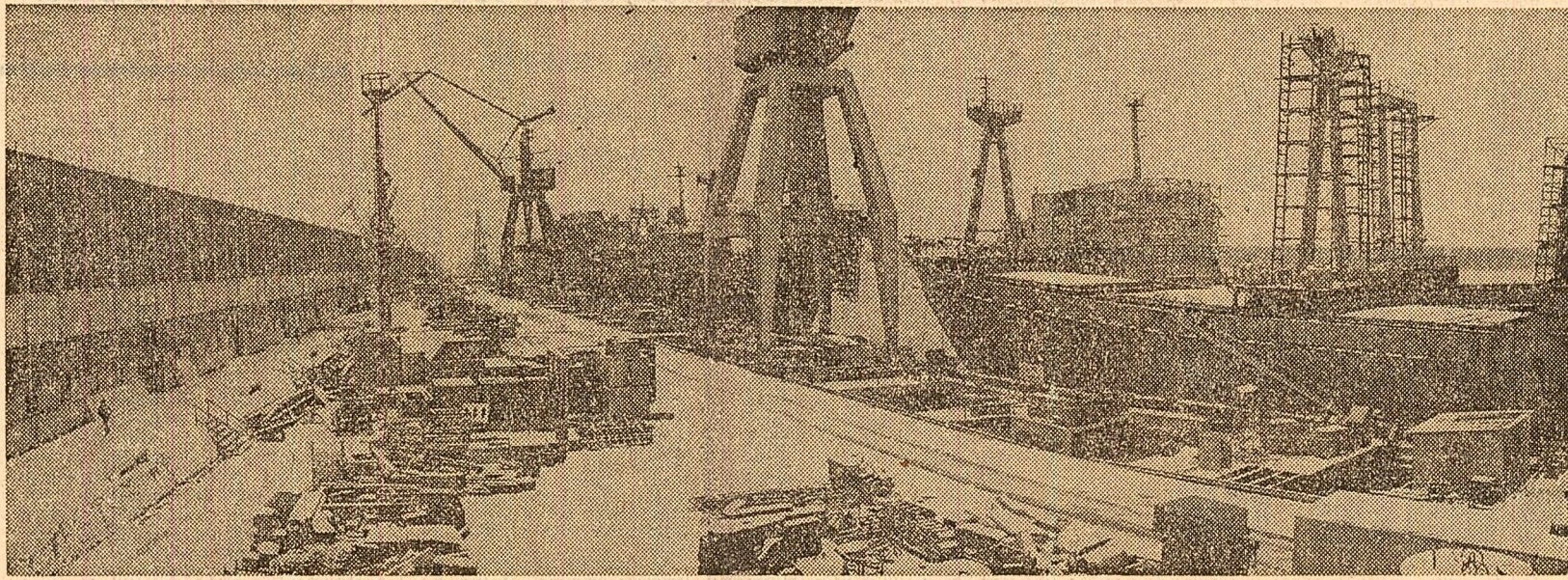
Dezbateri aprofundate, hotărâri bine chibzuite pentru creșterea producției agricole

Adunările generale care au loc în începutul fiecărui an în cooperativele agricole, prin problemele dezbătute și hotărârile adoptate, au menirea să contribuie la găsirea unor căi noi de sporire a producției și a veniturilor, de consolidare economică și organizatorică a acestor unități. În acest an, adunările generale au o dublă însemnătate. În primele, care au avut loc până la sfârșitul lunii ianuarie, au fost dezbătute măsurile stabilite de conducerea partidului în vederea îmbunătățirii activității în agricultura cooperatistă, concretizate în hotărârile planului Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție cu privire la perfecționarea organizării, normării și retribuției muncii. Aprofund aceste măsuri, care corespund actualei etape de dezvoltare a cooperativei agricole, cooperatorii au hotărât ca, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, să muncească cu hărnicie și pricepere pentru obținerea unor producții mari, pentru a face din fiecare cooperativă agricolă o unitate puternică, înfloritoare, capabilă să contribuie, într-o măsură crescândă, la dezvoltarea economiei naționale, la progresul întregii societăți. În cea de-a doua etapă — 1-20 februarie — în cooperativele agricole vor avea loc noi adunări generale, care au înscrise pe ordinele de zi probleme deosebit de importante: darea de seamă a consiliului de conducere asupra activității economice pe 1969, raportul comisiei de revizie, darea de seamă a comisiei de judecată, dezbaterile și aprobarea planului de producție și financiar pe 1970, alegerea consiliului de conducere, a comisiei de revizie și a comisiei de judecată și confirmarea în funcții a brigadierilor, seilor de fermă și de secoare.

Adunarea generală — forul suprem de conducere în cooperativa agricolă — trebuie să se caracterizeze printr-o dezbaterie vie și aprofundată a tuturor problemelor de care depinde bunul mers al treburilor obștești. În acest scop, organele și organizațiile de partid, unitile cooperatiste, direcțiile agricole și consiliile de conducere să asigure asemenea condiții, un asemenea climat fcut fiecărui țărăn să aibă sentimentul puternic al drepturilor și responsabilităților lui. Participarea activă a tuturor cooperativizabililor la conducerea și rezolvarea treburilor obștești constituie garanția cea mai sigură a justei hotărâri luate și aplicării lor cu bune rezultate. Fiecare cooperativ să militeze pentru a se asigura cea mai deplină rindulă gospodărească, organizarea temeinică a producției și a muncii, elaborarea unor planuri întemeiați pe calcul economic atent și care să țină seama de condițiile naturale și economice, de posibilitățile materiale și rezultatele care pot fi obținute. Poziția activă a cooperativilor în aceste adunări este determinată, în bună măsură, de profunzimea analizei făcute de consiliul de conducere, darea de seamă, reliefând experiența pozitivă, să nu ocolească nici una din laturile spinosă care au îngreunat activitatea cooperativelor agricole. Experiența a dovedit că atunci când adunările generale au ocolit chestiunile spinosă, n-au dezvoltat în mod curajos lipsurile, nu au putut fi puse în valoare experiența și opiniile cooperativizabililor în vederea îndreptării situației. Supunând discuției adunării generale lipsurile care s-au manifestat în activitatea cooperativelor, trebuie să se evite complet practica din anul trecut cînd cei care criticau erau chemați la ordine și sfatul să revină la subiect. Orice critică și părere care pot aduce soluții pentru îndreptarea lucrurilor sînt binevenite.

Pe primul plan, în cadrul dezbaterilor, trebuie să stea problemele producției. Alături de cooperativizabilii agricole care obțin, an de an, rezultate economice și financiare superioare, concretizate în livrarea unor cantități mari de produse agricole marfă și venituri superioare pentru cooperatori, sînt altele care nu s-au dezvoltat pe măsura posibilităților. Atîi în cazul unităților fruntase, cit mai ales al celor insuficient dezvoltate, se cere ca adunările generale să examineze critic rezultatele obținute. Analiza amplă a dezvoltării agriculturii cooperatiste, cuprînsă în hotărârile planului Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, liniile directoare privind activitatea de viitor pe care le înfățișează acest document, ajută consiliile de conducere, pe toți cooperativizabilii să pătrundă mai adînc în problemele economice, financiare și organiza-

(Continuare în pag. a III-a)



Șantierul naval din Galați, întreprindere frunțoasă pe județul finele anului trecut, cunoaște în aceste zile de iarnă o intensă activitate. La 20 ianuarie a fost lansat la apă un cargou pentru cherestea; nu peste mult timp îi vor urma altele. (În fotografie: aspect de pe șantier). Foto: S. Cristian

CADRUL CONTRACTUAL AL CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

Încă un pas pe calea integrării în mecanismul producției materiale, în rigorile relațiilor economice

Convorbire cu
dr. ing. Dinu BUZNEA
vicepreședinte al Consiliului
Național al Cercetării Științifice

Adoptată de Marea Adunare Națională la sfârșitul anului trecut, Legea contractelor economice reflectă preocuparea partidului și statului nostru de a asigura forme și metode de organizare, conducere și planificare corespunzătoare nivelului atins în dezvoltarea economiei noastre socialiste și cerințelor ridicării eficienței întregii activități desășurate pe acest țărîn. Devenind un factor de producție din ce în ce mai important, cercetarea științifică a fost în mod firesc inclusă în sfera prevederilor legii. În legătură cu consecințele acestui fapt asupra organizației activității de cercetare, am solicitat prezentul interviu.

— Cum apreciați rolul contractului economic ca instrument de angajare și planificare în activitatea științifică?

— Pentru a vă răspunde, trebuie să încep prin a vorbi despre geneza tematicii de cercetare. Desigur, că, pînă a ajunge să fie aprobat de Marea Adunare Națională, planul de stat al cercetării științifice suferă o serie

de modificări și corectări. Intervenind corectivele aduse de C. S. P. C. N. C. S., ministere și centrale economice. Dar structura planului este dată de propunerile cercetătorilor, ale unităților științifice. Or, în această fază primară, intervin și considerente subiective, cum ar fi afinitățile personale, accesibilitatea (ca nivel de preocupări și cunoștințe), faptul că anumite teme corespund unor interese de moment (teza de doctorat, dezvoltarea unor aspecte din activitatea didactică etc.). Evident, nu ne putem împăca cu această stare de lucruri. Potențialul științific de care dispunem trebuie să fie axat pe problemele obiectiv

necesare societății, industriei, dezvoltării economice. Aici intervine contractul, ca element obiectivizat al cercetării, deoarece legea prevede ca 910 din temele de cercetare să fie soluționate pe bază de contracte. Însă, în marea majoritate a cazurilor, includerea unei teme de cercetare în plan este condiționată acum de găsirea unui beneficiar (o uzină, o centrală industrială, un minister economic sau chiar o altă unitate de cercetare) care să aprecieze — prin încheierea contractului economic — că are nevoie de rezultatul scontat în urma investigațiilor științifice planificate. Elementele subiective din geneza planului de cercetare se micșorează deci foarte mult, tînzind spre dispariție.

Desigur, în contractele pe care unele și fabricile le vor încheia cu cercetarea vor predomină temele cu caracter concret, adesea de natură tehnologică. Se vor putea contracta însă și cercetări de mare anvergură, cum sînt cele necesitate de realizarea programelor prioritare de cercetare, prevăzute în Directivile celui de-al X-lea Congres al P.C.R. Demararea acestor 12 programe depinde de efectuarea unor studii temeinice, care să determine, pe de o parte, necesitățile de cercetare și ordinea lor de urgență, iar pe de altă parte, posibilitățile de rezolvare, de asemenea într-o ordine firesc. Pînă la sfârșitul lunii februarie se va preciza ministerele și factorii coordonatori ai fiecărui program prioritar. Nu este exclus ca C.N.C.S. să se numere printre acești factori coordonatori și să apară ca beneficiar al lucrărilor efectuate de unități de cercetare din diferite țărîni.

În sfîrșit, să să precizez că nici cercetările cu caracter fundamental nu vor fi excluse din sfera contractelor.

— Cunoașteți, desigur, punctul de vedere potrivit căruia coloana cercetării fundamentale nu poate fi estimată în mod concret, deci n-ar putea constitui obiectul unor contracte economice. Se învîrte teoria lui Pitagora, teoria cîmpului magnetic a lui Maxwell, teoria relativității a lui Einstein...

— În toate aceste cazuri, n-a fost nevoie de investiții sau finanțări speciale. Astfel de realizări apar în mod

...Și nu voia să iasă din silabă, să ajungă la cuvînt

Năzind spre conștientizarea faptului divers, voi încerca să povestesc un episod, mă așm, mai de mult, în biroul directorului unui combinat industrial și-mi așteptam rîndul, reformulîndu-mi întrebările, cînd mi s-a dat precizie și scurtime, impresionată de mulțimea problemelor pe care acei conducători de întreprindere le avea de rezolvat, de frecvența telefoanelor, în scurt — de ritmul rapid al zilei. Să-l numim A — pentru schematizare. La A venise B, directorul unui alt combinat, de profil complementar, care avea nevoie de un material care nu-i sosise la timp. B era presat de contracte, de termene, de îmirarea unei comenzi și-i amintea că trebuia să se achite la timp. A și B se înțelegeau — iar întreprinderea condusă de A putea să-i ajute fără nici o abatere de la lege. A și B se înțelegeau și A pusese nîmă pe telefon — trecuse adică la treabă. Incepea convorbirile degajate, luminate de speranță și în timp ce asculta răspunsurile — se crispa, ofta, zicea „da, da”, din ce în ce mai incurcat. În birou au început să se perinde oamenii chemați spre rezolvare, aducînd hîrtii, colecții de legi, de regulamente și — trebuie să recunosc — corectitudinea formală îi lua ochii. Concret, nimeni nu voia să iasă din silabă și să ajungă la cuvînt. Inițial, pare să implică tot atîtea persoane cite hîtere urma să aibă decizia finală. Competențele nu se îmbinau, se loveau între ele ca mîchile. Pînă cînd a fost găsit Omul, pe care nu-l dădeaba îl caligrafia cu literă mare: șeful magaziei de materiale.

El nu trebuia să elibereze un tractor — ci un cupon de stofă. Dar văzînd alia lume în jur, cu răspunderi superioare lui, care-l aștepta cu mare speranță, s-a umplut de importanță sa. Impenetrabil și brusc complicat, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magazinerul? Cînd — și nu prea — între competențele care se suprapun și se sufocă e spațiu suficient pentru arbitrajul confuziei și structurilor și brusce complicate, a decretat: „Păi să vedeți... nu e simplu deloc!” Ce nu era simplu: trebuia să facă un bon, bonul trebuia să aibă niște copii, între original și copii era necesar un indigo, ne-mai mică. În fapt — cine hotărîște: directorul sau magaziner

pagina economică

DUPĂ PRIMA LUNĂ A ANULUI ÎN ÎNTRINDERI

Actualitatea stringentă a unor probleme vechi

Abia au fost încheiate sintezele economice ale anului 1969 și serviciile de specialitate din întreprinderi încearcă să formuleze, în aceste zile, primele concluzii pe marginea rezultatelor obținute în producție în luna ianuarie. Care este nota comună a celor dinți sevențe bilanțiere? Ce caracterizează activitatea productivă în prima lună a acestui an? S-a desăvârșit ea în lumina indicatorilor date de planul C.C. al P.C.R. din decembrie 1969, pentru ridicarea calității a întregii activități economice?

Consecvențele tradițiilor bunelor rezultate și hotărâri se mențin poziții onorabile în marea întrecere socialistă ce s-a declanșat în acest an între organizațiile județene de partid, majoritatea din care sunt întreprinderi din toate ramurile industriale și din toate județele țării raportează realizarea cu succes și chiar depășirea unor sarcinilor de producție, în prima lună a acestui an. Nu însă asupra unor asemenea întreprinderi am făcut obiectivul investigațiilor noastre. Anul trecut, așa cum am mai arătat în ziarul nostru, a existat un șir de unități care nu și-au onorat integral obligațiile de plan. Motivele erau cunoscute: neajunsurile în aprovizionarea tehnicomaterială și în organizarea internă, incertitudinea desfășurării producției. Trăgând învățămintele cucerite în multe din aceste întreprinderi s-au luat măsuri hotărâte pentru a se preveni repetarea unor asemenea situații critice, ele înregistrând în ianuarie un adevărat revirmant.

Să luăm, bunăoară, cazul UZINEI „UNIREA” DIN CLUJ. Aici, fără prea multe tatonări, s-a întocmit un plan concret de acțiune, la realizarea căruia au fost solicitate atât Centrul industrial de mașini și unelte cât și Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini. Conducerea unității s-a ocupat de aplicarea cu operativitate, una după alta, a măsurilor propuse. S-a asigurat un decalaj corespunzător între sectorul de producție și cel de aprovizionare a reșit, mai mult ca oricând, să răspundă unor cerințe urgente ale producției, s-a dus o campanie susținută și eficientă pentru ridicarea disciplinei tehnologice, pentru folosirea completă a instalațiilor de lucru. Rezultatele n-au întârziat să apară: planul pe prima lună a acestui an a fost depășit la toți punctele sale. Este demn de remarcat că în luna ianuarie, față de aceeași perioadă a anului trecut, s-a înregistrat o creștere a producției cu circa 20 la sută de către uzina, în realizarea de 85 la sută pe seama sporirii productivității muncii. Din primele cauze se întrevăd și câteva surse de muncă de înaltă calitate, substanțial mai bune față de anul precedent, mulți tineri din uzină dau semne de neliniște când se aduce în discuție perspectiva realizării planului pe trimestrul I. Iată ce ne-a spus, în acest sens, directorul uzinei, tov. Iosif Bot. „Nu vrem să se mai repete situația din anul trecut, când o serie de produse au fost livrate beneficiarilor fără anumite subsanșanșe ce trebuiau aduse din import. De aceea, apelăm la conducerea centrală industrială și la organele de comert exterior pentru a clasifica importurile, incerte și la ora actuală. Un exemplu: cu toate că planul uzinei prevede fabricarea în acest trimestru a 20 de tone de bumbac, iar în trimestrul următor 37 tone și 34 kilograme de bumbac, nu vom avea asigurare motoarele electrice din import decât în perioada august-septembrie”.

Am mai reținut din relatările directorului uzinei clujene că toate a-

ceste neajunsuri sînt foarte bine și de multă vreme cunoscute, atât la centrala industrială cât și la minister. Cu atât mai inexplicabilă este tergiversarea soluțiilor acestor probleme atât de importante pentru activitatea uzinei. Una are nevoie în această privință de un sprijin imediat și competent, în spiritul indicațiilor planului C.C. al partidului din decembrie anul trecut. Cu această ocazie, în luna ianuarie, ca cel de la uzina clujeană am întâlnit la ÎNTRINDEREA DE PRODUSE DIN CERAMICĂ FINĂ „BUCUREȘTI” lăta pe scurt discuția purtată cu directorul întreprinderii, ing. Marin Cristea.

— Cum indică statistica încheiată la sfîrșitul lunii ianuarie?

— Un început de bun augur: planul producției marfă a fost realizat în proporție de 102 la sută, fiind depășit și celălalt indicator. Cu acest număr de oameni și aceeași capacitate am realizat o producție spor-

rită. Adică, pe seama creșterii productivității muncii. Sînt rezultate care se datorează, înainte de toate, eforturilor colectivului nostru, dar și măsurilor luate din timp de comitetul de direcție pentru aprovizionarea cu materii prime, materiale și piese de schimb, pentru buna întreținere și funcționare a utilajelor.

— Cu alte cuvinte, s-a marcat un adevărat revirmant în activitatea întreprinderii. Au fost rezolvate cu acuratețe operațiunile și problemele desfășurării, devenite critice la un moment dat în anul trecut?

— Nu. La acest capitol situația nu s-a îmbunătățit cu nimic. Scurtele de producție cresc la sfîrșitul lunii ianuarie au ajuns la 142.000 mp la placaj ceramic și la 140.000 mp la placaj de gresie. Este vorba de produse fabricate în uzină, care se află în aceeași stare de urgență.

— Cum procedați dacă nu aveți desfacere asigurată?

— Ni s-au dat repartiții de către minister, s-au făcut numeroase propuneri și se vor pune la punct lucrurile în privința desfacerii. Rezultatul? Am rămas cu promisiuni, în timp ce stocurile cresc. Prsa multe certitudini de ameliorare a situației nu se întrevăd decăndată.

— Cum se vede, colectivul de la Întreprinderea de produse din ceramică fină pentru construcții din București a reușit să lichideze multe din neajunsurile ce stînjeau activitatea de producție și să realizeze ritmurile sarcinilor de plan. Pe cînd se vor hotărî și conducerea Direcției de aprovizionare și desfacere și a Direcției industriale ceramice din Ministerul Industriei Materialelor de Construcții să sprijine efectiv unitatea bucuresteană în depășirea situației critice determinate de supraproductia producției finite? Orice tergiversare a soluțiilor problemelor desfacerii producției poate aduce prejudicii serioase activității întreprinderii.

Ultima unitate la care ne-am oprit în cursul investigațiilor noastre a fost UZINA DE PIESE DE SCHIMB PENTRU UTILAJE CHIMIC DIN GAȘTI. Întrată în funcțiune în 1969, această uzină a debutat slab în primul an de activitate: planul de producție nu a fost realizat integral la nici un indicator. Ce s-a întâmplat în luna ianuarie? Dacă ar fi să judecăm după primele relatări ale tovarășului Alexandru Dimitriu, directo-

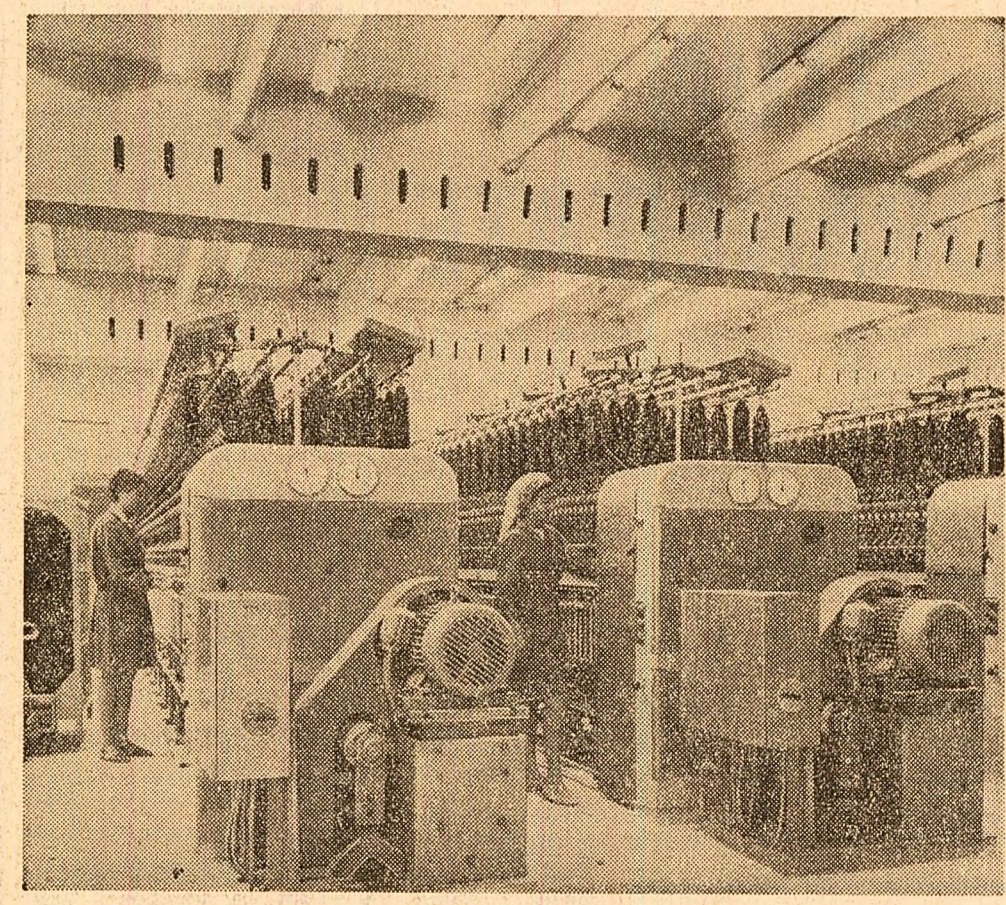
rul general al Grupului industrial de piese de schimb și reparații utilaj chimic, am fi tentați să credem „pe cuvînt” într-o îmbunătățire simțitoare a situației. „Nu mai sînt probleme deosebite în legătură cu planul pe acest trimestru și cu atât mai mult, în legătură cu planul pe luna ianuarie — preciza directorul general (n.n. discuția am purtat-o în ziua de 30 ianuarie). Sînt toate condițiile ca planul să fie realizat la uzina din Gaști. Am creat deja un decalaj între pregătirea fabricației și cererile efective ale producției, am asigurat o aprovizionare corespunzătoare. Din planul lunii ianuarie am exclus comenziile a căror realizare era nesigură. Ce a rămas, un plan în valoare de 10,2 milioane lei, va fi realizat”.

Deci, fără nici o ezitare, directorul general al grupului susține că „nu mai există probleme...”. În fond, care era realitatea? În primul rând, o zi înainte de încheierea lunii ianuarie, se prelucra o valoare maximă pentru producția efectivă de investiții, adică de milioane lei (deci o proporție de îndeplinire a planului de numai 102 la sută). Așadar, o rămăre în urmă față de plan. Cauzele? A-provizionarea defectuoasă a instalațiilor inoxidabile, magnezite, motoare electrice etc.) și lipsa unei punzoare a fabricației (proiectantii care aparțin de grupul industrial furnizorăză cu întirzierile necesare tehnologii uzinei pentru a putea pregăti, din timp, aprovizionarea). La data cînd făcăm amănunțit, uzina nu dispunea de proiecte pentru circa 25 la sută din produsele planificate a se realiza în luna februarie. Cînd va fi făcută pregătirea tehnologică, cînd s-a pusă aprovizionarea cu materiale? Cîrios lucru, dar directorul general al grupului ne asigură — și de această dată — că producția lunii ianuarie a fost realizată pînă la data de 20 ianuarie. Ce putem spune în fața acestei situații? Fic că directorul grupului industrial a încercat să adere starea a lucrurilor existente în uzină, ceea ce e total condamnabil, fic că nu cunoștea realitatea, ceea ce e inadmisibil, întrucît uzina este în afia în aceeași stare de urgență.

Luni, 2 februarie, directorul uzinei, tov. Ion Ionescu, ne-a informat teletic că „totuși, planul pe luna ianuarie a fost realizat, în drept, pe mîchie: 100 la sută. Am „trăstare, am lucrat și ieri (duminică, 1 februarie)”. Cu alte cuvinte, curată întru totul în eroare să înțelegem luna se prelucra nerealizarea planului de peste 2 milioane lei, ceea ce reprezenta nici mai mult nici mai puțin de 20 la sută din producția lunii ianuarie, pentru că la încheierea soarelui planul s-a fic „scos” ca rezultat! Cum a reușit uzina acest lucru rămîne, totuși, un miracol!

Lăsăm locul unor concluzii mai largi pentru sfîrșitul trimestrului I, cînd vom reveni în aceste unități. Pînă atunci, așteptăm efectul măsurilor preconizate să fic luate după încheierea producției și a listă de rezultate pe luna ianuarie.

Viorel SALAGEAN



Secția de filatură a fabricii de stofe „Argeșana” din Pitești, înzestrată cu utilaje moderne, realizează o înaltă productivitate a muncii și produse de calitate superioară.

„Un coniac” de două milioane Cine face plata?

Unii zic că instalația a costat două milioane lei, alții că cel puțin trei... În tot cazul, un lucru e cert: cheltuierea valutei din dispoziția Ministerului Industriei Alimentare pentru achiziționarea din Italia a utilajelor unei distilerii de coniac nu și-a dovedit justificarea economică. Nu se știe cînd au sosit utilajele în țară; la Gaști-Vrancea, instalația respectivă a ajuns în octombrie 1968. Și cum a sosit, așa stă și astăzi.

Din cele relatate de tov. Aurel Bîldaru, directorul Întreprinderii de industrie alimentară Vrancea, istoria acestei distilerii și a „înghetării” banilor statului este foarte întortocheată. Mai întii, s-au cumpărat utilajele și ele au fost aduse în țară. După aceea, forurile de resort ale ministerului au început să se întreacă și să facă cu ele. Unde sînt amplasate distileria de coniac. La Rîmnicu Vilcea, la Pitești sau în Vrancea? După multe discuții și tatonări pe „teren”, s-a hotărît amplasarea ei la Gaști-Vrancea. S-a elaborat studiul tehnico-economic și acesta a fost trimis serviciului de proiectare al Întreprinderii „Zarea” din București, care a făcut studiul și a prezentat documentația tehnică și de execuție, cu termen de predare integrală la 31 decembrie 1969. Proiectanții de la „Zarea” însă, din volumul de lucru de construcții-montaj în valoare de peste 7 milioane lei, n-au reușit să predea, pînă la 29 decembrie 1969, decât documentații fragmentate, ce însumează 479.000 lei.

La insistența organelor de partid locale, interesate de această instalație și nu stă în lăz pînă la „caldurea grecești”. Întreprinderea județeană de construcții Vrancea a acceptat anul trecut să execute lucrările, chiar dacă documentația tehnică și de execuție s-a prezentat în mod fragmentat, cu titlu de condiție însă — și anume: proiectanții de la „Zarea” să respecte termenul de elaborare a

predare a întregii documentații. În acest sens, constructorul a încheiat cu proiectantul nenumărate „minute” dar — după cum s-a văzut — data de 31 decembrie 1969, de predare integrală a documentației tehnice și de execuție, nu s-a respectat. Pe bună dreptate, organele Băncii de Investiții nu au mai fost de acord cu toleranța improvizatilor și au susținut rîspicat că nu deschid finanțarea lucrării decât atunci cînd se predă în întregime documentația tehnică și de execuție. În această situație, Întreprinderea de construcții a sistat lucrările, rîspicînd să obțină, la intervenția Ministerului Industriei Alimentare, cei 540.000 lei, valoarea lucrărilor executate anul trecut, pe baza de proiecte fragmentate — sumă care a fost contabilizată ca cheltuieli pentru organizarea șantierului.

Termenul de intrare în funcțiune a instalației de distilat coniac de la Gaști este trimestrul III 1970. Cum însă documentația pentru această investiție nu este gata nici acum și cu această instalație are nevoie de un timp pentru a trece cu succes probele tehnologice, se pare că acest termen nu va putea fi respectat. În Întreprinderea județeană de construcții Vrancea și-a spus clar cuvîntul: „Nu ne dăți toată documentația, nu putem executa lucrarea”. Tratatul de lucru cu o altă întreprindere de construcții s-au soldat cu un răspuns similar: „Mai întii ne predați documentația și pe urmă discutăm termenul de execuție, de punere în funcțiune”.

Pînă una-alta, însă, valuta s-a cheltuit, instalația de distilat coniac „zace” în lăz, așa cum a expediat-o furnizorul, lucrările pe șantier au fost sistate — și, pentru toate acestea, nimeni nu se face răspunzător pînă acum. De ce?

Stelian SAVIN
correspondent „Schteii”

CONTRASTE

• Cînd s-au văzut cu sacii în car

Întreprinderea de materiale izolatoare din Berceni (Prahova) produce zeci de sortimente de vată minerală pentru izolații. În luna ianuarie de vîră, cînd șantierul înregistrează vîrfuri de activitate, delegații întreprinderii beneficiare roiesc permanent în „jurul conducerei fabricii, a salind-o cînd cu rugăminti, cînd cu amănunțiri să le lăuze peste repartiții cîi mai multă vată. Întreprinderea a livrat anul trecut, în trimestrele I și III, peste nivelurile contractate, circa 700 de tone de produse izolatoare.

Cînd s-au văzut „cu sacii în car”, unii dintre beneficiarii (Întreprinderea 3 Izolații București, Întreprinderea de materiale pentru lucrări speciale București) pri-

• Tergiversare pe... grătar

uzina „I Mai” Ploiești are obligația contractuală de a livra, ca și în anii precedenți, utilaje siderurgice pentru Combinatul Siderurgic Galați. Una din condițiile ca acest contract să fie respectat este executarea de către C.S. Galați, care are și experiența și utilajele de turnare adecvate, a 12 grătare — părți componente ale utilajului respectiv. Dar C.S. Galați, sub pretextul că are de fabricat un volum mare de piese pentru uz intern, nu vrea să-și asume res-

• „Rapid” și „personal”!

Cariera de calcar Bartolomeu a fabricii de ciment „Emelia” din Brașov a fost doborâtă la sfîrșitul anului trecut cu un decalaj de mare randament. Pentru deservirea acestuia, fabrica a achiziționat din import două autobasculante cu o capacitate de 27 tone fiecare. Ambele utilaje au sosit în țară încă în mijlocul lunii decembrie anul trecut. Și, de atunci, în ciuda faptului că Întreprinderea Brașov a achitat contravaloarea lor, agregatele respective au continuat să se aște în va-

• Araci pentru... irigații

De un timp, în gară la Sîntina, județul Arad, sosește pe adresa cooperativei agricole vagonne după vagonne cu prefabricate din beton. Prin baza de aprovizionare Arad, cooperativa a sosit în țară prefabricate de beton pentru solarile care urmează să le amenajeze în această primăvară. Dar sursele Prefabricatelor expedit de Întreprinderea de industrie locală din Orăștie nu sînt pentru solarii, ci spălării necesari surfinerii viței de vie. Ce s-a făcut membrilor cooperativei din Sîntina cu materialele care nu sînt de folos? Au refuzat, bineînțeles, să le recep-

• Pe drumul fără întoarcere

În urmă cu un an și ceva, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a luat măsuri hotărâte pentru redistribuirea în cadrul întreprinderii agricole de stat și întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii a utilajelor și mașinilor agricole dispoizibile. Totuși, un studiu al succursalei Băncii Agricole din Iași, în luna ianuarie, a indicat că aici măsurile respective nu au fost du-se pînă la capăt. Și iată de ce. În întreprinderile agricole de stat mai există mașini și utilaje inactive în va-

DIN SUCESELE LUNII IANUARIE

Petroliștii din întrecerea țară au încheiat prima lună cu planul depășit pe ansamblul producției globale. Productivitatea muncii a crescut cu 1,7 la sută față de plan, pe această bază realizându-se întregul spor de producție. În sectorul de prelucrare, prevederile au fost depășite cu 1.400 tone benzine, 4.200 tone petroluri, 1.700 tone uleiuri minerale, 200 tone hidrocarburi aromatice.

Planul pe luna ianuarie a fost realizat și în numeroase întreprinderi de construcții de mașini. Pe ministrul de resort, prevederile de plan au fost depășite la o serie de produse principale: cu 7,5 la sută utilajele pentru industria alimentară, 5,4 la sută — mijloacele de automatizare, 3 la sută — utilaje metalurgice, 2,9 la sută — motoare electrice de 0,25 kW și peste această putere. În-

prinderile producției de utilaje agricole și-au întrecut sarcinile de plan cu 10 la sută la instalațiile de irigații prin aspersiune și cu 12 la sută la pompele centrifugale solicitate în agricultură.

Pe plan teritorial, vestile sînt arătate că industria județului Hunedoara a înregistrat încă din prima lună a anului succese de seamă în îndeplinirea și depășirea ritmică a sarcinilor de plan și a angajamentelor luate în întrecerea socialistă. Prevederile de ianuarie au fost depășite pe ansamblul industriei județului cu peste 18 milioane lei la producția globală și 5.475.000 lei la producția marfă vîndută și încasată. Aproape în decursul sporului producției s-a obținut datorită creșterii productivității muncii cu 1,7 la sută față de sarcinile stabilite.

Pentru creșterea producției agricole

(Urmare din pag. 1)

torice ale cooperativei agricole, să le înțelegă și să ajungă la cele mai bune soluții pentru dezvoltarea continuă a unităților. În lumina acestor documente se cere să se facă analize tehnice — exemplificîndu-se cu stivele de produse agricole — și altor formații de lucru — asupra modului cum a fost gospodărit pîmîntul, cum a fost folosită forța de muncă, să fic criticate cei care au călcat disciplina, au efectuat lucrări de slabă calitate.

După cum se știe, în 1970 producția agricolă globală urmează să depășească cu peste 16 la sută realizările anului 1969. Cooperativele agricole, care dețin 74 la sută din suprafața arabilă a țării, trebuie să aducă o contribuție substanțială la îndeplinirea acestei sarcini. Paralel cu stabilirea unor indicatori de plan, care să exprime cu adevărat posibilitățile fiecărei cooperative agricole în sporierea producției vegetale și animale, adunarea generală să stabilească căile, mijloacele și măsurile prin care vor fi realizați indicatorii de plan. În acest fel, încă de la începutul anului, cooperativa agricolă va avea un program concret care va da posibilitatea ca întreaga activitate să se desfășoare organizat.

Realizarea producției și a veniturilor prevăzute în planul de producție și financiar este hotărâtă, în mare măsură, de buna funcționare a noului sistem de retribuire a muncii. Este necesar ca în adunările generale care au loc acum să se stabilească cu precizie nivelul retribuțiilor încit, cunoscînd tariful normei pentru fiecare categorie de lucrări, cooperatorii să știe ce sume de bani și cantități de produse li se cuvin pentru munca efectuată. Desigur, perfecționarea organizării, normării și retribuțiilor muncii va contribui la obținerea unor recolte mari care constituie principalul factor al creșterii veniturilor în cooperativele agricole. Pentru a nu se repeta neajunsurile care s-au manifestat în ceilalți ani în ce privește executarea lucrărilor agricole este necesar ca adunarea generală să stabilească umărul de zile calendaristice care urmează să fic executate de către fiecare cooperatur, defalcat pe campanii și lucrări. De asemenea, să se pună bazele unei colaborări strîns de secția de mecanizare. Pentru realizarea celorlalte planuri de producție trebuie acționat încă din aceste zile, cînd sînt de executat lucrări în zootehnie, în legumicultură și chiar la cîmp. Cooperatorii, luîndu-și angajamente pentru depășirea planului, să pună încă de pe acum baze sigure producției agricole din acest an.

Dezvoltarea continuă a proprietății obștești constituie izvorul principal al sporirii producției și creșterii veniturilor în cooperativele agricole. În acest scop, este necesar să se respecte prevederile statutare în ce privește stabilirea unui raport optim între fondul de acumulare și cel de consum. Cooperativele agricole fruntăse, consolidate din punct de vedere economic, datorează aceste succese faptului că au alocat, în fiecare an, o parte însemnată din veniturile nete pentru fondul de acumulare. Paralel cu

măsurile luate de adunările generale în ce privește alocarea unor sume corespunzătoare fondului de acumulare, să se acorde și cea mai mare atenție folosirii raționale a fondului de producție. Trebuie să se realizeze obiective direct productive și eficiente — exemplificîndu-se cu stivele de produse agricole — și extindă suprafețele amenajate pentru irigații. În adunările generale să se critice practica tărăgănării lucrărilor la diferite obiective aflate în construcție. Analiza modului în care au fost făcute investițiile demonstrează că, în unele cooperative agricole, fondurile folosite nu s-au materializat în producții și venituri corespunzătoare. De aceea, adunările generale să analizeze temeinic în ce se investesc fondurile cooperativei, să prevină efectuarea unor cheltuieli inutile.

Experiența a dovedit că rezultatele economico-financiare ale cooperativei agricole sînt hotărîte, în mare măsură, de activitatea desfășurată de consiliul de conducere, de președinte. Este momentul cel mai potrivit ca, în actualele adunări generale, să se analizeze cum și-au dus la îndeplinire sarcinile obștești, să fic criticate fără menajamente cei care nu și-au făcut datoria sau au adus prejudicii cooperativei agricole. Cooperatorii să vegheze ca în funcția de președinte să fic ales un om care prin întreaga sa activitate a dovedit pregătire politică și profesională, capacitate organizatorică, care se bucură de prestigiu și autoritate, capabil să asigure ordinea și disciplina în cadrul cooperativei. Nu vor trebui realeși în consiliile de conducere cei care nu prezintă garanția unei conduceri competente, cei care s-au făcut vinovați de încălcări grave ale statutului, au nesocotit disciplina de plan sau contractuală, au dat dovadă de îndogență față de cei care au săvîșit abateri.

Materializarea concluziilor ce se desprind din dezbaterile care au loc în adunările generale este o cerință de cea mai mare însemnătate pentru progresul fiecărei cooperative agricole. Experiența a dovedit că rezultatele pînă acum au demonstrat că nu este suficient doar exprimarea unor păreri privind bunul mers al treburilor obștești. Trebuie să se țină seama de tot. Cu prilejul adunărilor generale se fac și propuneri care nu pot fi cuprinse în planul de producție. Cele care prezintă interes pentru bunul mers al treburilor obștești trebuie reținute și consemnate în planul de măsuri, iar consiliul de conducere să introducă practica urmării lor. În acest fel cooperatorii vor avea satisfacția că părerile lor sînt luate în seamă, păreri care vor contribui la bunul mers al activității cooperativei agricole.

Adunările generale de dări de seamă, desfășurate în lumina hotărîrilor plenary Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție din decembrie anul trecut, vor contribui la găsirea unor căi noi, eficiente de sporire a producției, de creștere a veniturilor, care să ducă la consolidarea economică a cooperativei agricole, la sporirea aportului agriculturii cooperative la dezvoltarea economiei naționale, a întregii societăți.

DATORIA ŞI ARTA SCRITORULUI DE A SE SITUA ÎN CONTEMPORANEITATE

NICOLAE DRAGOS: Intre prozatorii literari romane contemporane, dumeavoastra, tovarasii Titus Popovici, detineti un loc distinctiv si estei autor al „reconstituirii”, prin opera, a unor momente importante ale istoriei contemporane. Ma gandesc la cele doua romane — „Străinul” si „Setea”. Cred ca putem vorbi de la această realitate discutia despre raporturile dintre social si literatură.

TITUS POPOVICI: Fără a subscris la „locul distinctiv” (si asta nu din falsă modestie, ci din conştiinţa propriilor limite, pe care o încearcă, cred, fiecare scriitor atunci cind isi confruntă ambiţiile cu posibilităţile) aş preciza că în ceea ce mă priveşte am considerat şi consider că înconştiinţa istoriei cu destinul uman constituie una din sursele cele mai generoase şi — în acelaşi timp — mai pline de dificultăţi ale literaturii secolului nostru.

În ceea ce priveşte raportul dintre social si literatură, simplul fapt că în ultima vreme subiectul e atât de insistent abordat (discuţia, după părerea mea, continuă) şi destule controverse latente, cam prudent şi eufemistic exprimate) dovedeşte că asupra acestui raport fundamental, e încă nevoie de multe precizări — unele fiind de interpretare simpliste şi vulgar metafizice din trecut, altele de abordare lucidă, adecvată de necesară, dacă vrem să înţelegem un climat obiectiv, precum şi pătrundem în sfera iluziei că, în afara elaborării comune, ar putea exista un punct de vedere definitiv şi imuabil. (Păstul acesta al absolutizării relativului şi al universalizării forţate a particularului a contribuit, şi au în mică măsură, la o anumite „discredita” a temei, la o anumite teamă de a fi taxat „sociologul vulgar” atunci cind părerile şi opiniile mai ales sînt formulate clar).

Că în afara „socialului”, deci a realităţii între oameni, proza se mişcă într-un vid pe care şi-l inventează singură, este un adevăr banal. Că există o asemenea modă a „vederii prozei” de conţinutul ei, a cărui care se scrie pe sine şi în asta constă singurul drept pe care poate să îl aroge scriitorul „obiectiv” e de asemenea un fapt notoriu. Că o asemenea modă are şi în noi imitatori nu e un secret. Confuzia începe însă din momentul în care unii se refugiază în doşul aserţiunii unor sofistici care există fiind în mare măsură sau în determinată măsură condiţionată de social, proza, indiferent de ce latură a ei s-ar ocupa, indiferent din ce punct de vedere ar aborda-o, este socială, iar raportul de care vorbeam este salvat. În abstract, discuţia se poate prelungi la infinit cu valoarea gnoseologică pe care o aveau polemicile despre sexul îngurilor, prin 1853, cind leninist escadad zidurile Constantinopolului. Deci e mai simplu, mai onest şi în orice caz mai necesar să vorbim despre proza românească a anilor noştri şi despre măsura în care a reuşit sau nu să exprime realitatea socială a patriei, indiferent de modalităţile prin care scriitorul încearcă să-şi realizeze opera. Cu toate acestea, de-a şti dincolo de toate realizările ei, eu cred că nu în suficientă măsură. De ce, care sînt cauzele sau o parte din ele încerc să analizez „Lucaefărul”.

N. D.: Andrei Sabin şi Mitru Moş — iată două nume de care ne amintim cind vorbim de proza dv. În definitiv, în creaţia scriitorilor de-a şti sublima nimeni în cele ale personajelor sale este dintoideana. Şi totuşi în „locul” discuţiilor teoretice am auzit vorbindu-se despre „disoluţia personalului”. Fără a mă considera „conservator”, vă mărturisesc că fac parte dintre cei ce cred în supremaţia personalului. As dor să cunosc şi opinia dv.

T. P.: Sintem pe aceeaşi platformă şi mărturisesc că mi-e perfect indiferent dacă asta poate fi taxat drept „conservatorism” sau „tradiţionalism”. Realitatea este însă că, dacă nu de o disoluţie, dar de o epuizare a unui anumit tip de personaj se poate totuşi vorbi. Şi anume despre acela care suportă istoria, a cărui dramă, de sute de ori înconstruită, este din participarea amorfă la ciocnirea de forţe din afara lui şi care — determină existenţa. Victima destinului („destinul modern” politic), spunea Napoleon şi-mi place să citez această pertinentă observaţie). Mă obsedează însă destinul omului a cărui participare la istorie e conştiinţa, omul care a ales, a optat. E drept că literatura noastră — uoeste cu predilecţie analiza acestei ausergeri, a drumului oină la opţiune şi mult mai puţin, în orice caz fără realizări notabile, lumea văzută prin ceaţă prismă, a acţiunii consistente, a omului care crede sau ştie ce poate acţiona asupra istoriei. Pe de altă parte, proza modernă e dominată de analiza alienării personalităţii umane şi în acest sens teoria despre „disoluţia” personalului nu e decit o ilustrare a nepuţinţei de-a abar-

de celălalt tip de destin, mult mai complex şi mult mai dramatic, cred eu, care nu exclude nici tragismul, nici cazul limită, dimpotrivă, dar îl abordează alfel, ceea ce nu numai că nu exclude dar întăreşte, prestin- de noi modalităţi estetice, mult doritul „experiment”.

N. D.: Ce înseamnă actualitatea pentru un scriitor? Cind şi cum poate fi actual? Am citit un scenariu de film al dv. care trimpăuă titlul unui roman anunţat. Erau cunoscute în acel scenariu schiţele unei vaste fresce sociale. Cred că acolo dv. încercaţi o meditaţie activă despre actualitate.

T. P.: Într-o vreme, a fi „actual” înseamnă a fi la zi cu „ilustrarea” evenimentului istoric sau social. (Mai puțin psihologic, mai puțin pe planul mutărilor psihologice. De aici suta de cărţi la succesul cărora a contribuit nu lipsa de talent a autorilor, ci vizuinea pasivă, impercon- tă. Şi nu era vorba de acea ră-

lul, pentru abordarea momentelor care devin pietre de hotar în procesul colectivităţilor. Am trăit cu acuitate o asemenea epocă, în care cu voia sau fără voia lor — actele oamenilor nu sînt semnificative, nu-î implică numai pe ei. Chiar dacă aş vrea, n-aş putea reînvia la o asemenea optică, numai că nu e din cale afară de uşor, aşa cum mi se părea la început activităţii literare. De alfel, sint convins că fiecare scriitor (nu vorbesc de grafomanii, de imitatori, de cei care fac proză după ureche sau după cum bate vîntul) se defineşte în primul rînd prin capacitatea de-a fi consecvent cu sine, prin arta de a se situa în contemporaneitate. O cultură în care numai simplitatea consecventelor şi numai aici se operează, normal, selecţia valorilor Restul e gălăgia lipsei de vocaţie.

N. D.: Ce loc acordăţi celorlalte arte — inclusiv cinematografia — în cultura unităţii populare? Şi cum gîndiţi relaţiile de interdependenţă dintre ele?

T. P.: Să ne limităm numai la cinematografia, fată de care am atracţia şi est-nisa dintr-o iubire frământată. Dacă a existat un fenomen care să dinamizeze — fertil — tiparele „clasice” ale prozei, acesta e după părerea mea, filmul, voga lui, capacitatea (şi servitutea lui) de a răspunde firii agitate şi dinamice pe care ne-o imprimă vremea noastră. Şi asta în ce măsură activitatea mea de scriitor este meritorie sau nu, dar ştiu că pentru experienţa de prozator a fost ceva foarte important. Chiar dacă ar fi vorba doar de sentimentul extrem de precis că te adresezi cuiva, cu o identitate carnală, publicul, cititorul (din care sint departe de-a face un felis, dar ignorarea căruia mi se pare un non sens) şi acestuşi chiar şi atunci cind face oadă la unele filme mediocre sau epuizate în cleve zile din librării cărîi de-a treia mîna. Poate tocmai atunci trebuie să meditam mai intens asupra proprii noastre creaţii.

N. D.: S-a vorbit adesea despre misiunea scriitorului, despre responsabilitatea sa dublă — fată de prezent şi viitorul societăţii. Despre acţiunile sale civice şi artistice. Pot fi ele, azi, privite separat? Este necesară o osmoză puternică între ele? Liantul lor credeţi a se afla în conştiinţa artistică?

T. P.: În aprecierea unei proze atât de vitale cum e cea americană de pildă, apar cam întotdeauna şi consideraţii asupra modului de viaţă, foarte vital, hărăditesei, principiorilor săi creatori. Hamati, doborîşi, chelneri vinători, proletari sau lumpeni, soldaţi, studenţi, mineri, vitalitatea de care vorbeam are o determinare foarte precisă. În România socialistă, responsabilitatea omului e indivizibilă şi sincer să fiu eu nu cred într-o „responsabilitate specială” a scriitorului, ea decurge din înţelegerea lui — în fel cu a celorlalţi creatori de bunuri — în procesul unei vieţi sociale în continuă dezvoltare. Abstract, geresi şi vorbim căi sat nu, se plîngeste implacabil, cu opera, în timp. Într-un timp care aşteaptă şi care nu poate fi influenţat decît dinăuntru său.

Pentru scriitorul care năzuieşte să nu fie un simplu grefer, ci judecător, şi procuror, şi avocat al destinului, osmoza de care vorbim este nu un desideriu, ci o condiţie. Al cărei liant se află în conştiinţa politică.

N. D.: În sfîrşit, care vi se par a fi direcţiile şi, deci, perspectivele prozei noastre?

T. P.: În nici un domeniu „profesional” nu sint mai riscante decît în acest al literaturii. Dezvoltarea unei literaturi este condiţionată de ciocnirile de idei, de controversele teoretice, de verificarea în mişcare a tendinţelor care o animă, unor faîşi, altelei mai pe ochille. Cred că din frământările şi căutăturile care definesc proza noastră în momentul de faţă vor apărea acele opere profund angajate, care să exprime viziunile noastre şi meditaţia lucidă asupra lor, semn major al maturităţii spirituale — nu roabă a istoriei, ci participant activ la definirea ei în conştiinţă.

Nicolae DRAGOS

cinema

- Cind se arată cuvenina: PATRIA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15.
- Reconstituirea: LUCEAFĂRUL — 9; 11,30; 16,30; 19,15; 20,45.
- Stăpin pe situaţie: BUCUREŞTI — 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21; FAVORIT — 10; 13; 15,30; 18; 20,30.
- Simpatici domni: VICTORIA — 9,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- Prea mic pentru un război atât de mare: REPUBLICA — 9,30; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45.
- Dragă Brigite: CENTRAL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30.
- Via Maria: FESTIVAL — 9,45; 11; 13,15; 16; 18,30; 21; FEROVIA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; EXCELSIOR — 9,45; 12,15; 14,45; 17,15; 20; MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- Ce s-a întâmplat cu Baby Jane?: CAPITOL — 9,45; 12,20.
- Călugăriţa: CAPITOL — 16,15; 18,45; FLĂMURĂ — 9,30; 12,45; 16; 19,30.
- Lupii albi: LUMINA — 9,15—15,45 în continuare; 18,15; 20,45.
- Program pentru copii: DOINA — 9; 10.
- Taina pentru: DOINA — 11,30; 13,30; 15,30; 17,30; 19,30.
- REASCA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- Winnetou, domn de tîne: CINEMATECA (Sala Union) — 10; 12; 14.
- Tarzan, omul-maimuţ: TIMPURI NOI — 9—15 în continuare.
- Acasă la Nicolae Popa: Ripa roşie; Impresii de călătorie; Raze cosmice; Pictorii noi — TUCULESCU; TIMPURI NOI — 17—21 în continuare.
- Berli şi comisarul San Antonio: ÎNFRĂŢIREA ÎNTRE POPOARE — 15,15; 17,45; 20.
- Winnetou în Valca Morii: BUCUREŞTI — 15,30; RAHOVA — 15,30; 18; 20,15.
- Bătăi din strada Păi: BUCUREŞTI — 20,30.
- Bătăi pentru Roma: DACIA — 9—19 în continuare; GIULEŞTI — 15,30; 19; MOSIŞOR — 15,30; 19.
- Păcatul dragostei: BUCEGI — 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30; GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; AURORA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; ARTA — 9—15,45 în continuare; 18,15; 20,30.
- Blow-up: COTROCENI — 12,30; 15; 17,30; 20.
- O sansă dintr-o mie: GRIVITA — 10; 12; 16; 18,15; 20,30.
- Carabla nebunilor: VITAN — 15,30; 19.
- Urmărirea: MODERN — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; TOMIS — 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30.
- Femeia îndrăgostită: UNIREA — 20,30.
- Mina cu briliante: LIRA — 15,30; 18.
- La ora 5 după amiază: LIRA — 20,30.
- San Juro: DRUMUL SĂRII — 15; 17,30; 20.
- Stelele din Eger: FERENTARI — 10; 13; 16; 18,15; 20,15.
- Războiul domitelor: COSMOS — 15,30; 18; 20,15.
- Călătorie fantastică: POPULAR — 15,30; 18; 20,30.
- Testamentul doctorului Maduca: PACIA — 15,45; 18; 20,15.
- Neîmbîlţina Angelica: ANGELICA şi sultanul: VITORUL — 15,30; 19.
- Prizăntul fără gral: MUNCA — 16; 18; 20.
- Bileţi în halne de piele: PROGRESUL — 15,30; 18; 20,15.
- Orasul visurilor: FLĂCĂRA — 15,30; 18; 20,30.

Interviul nostru cu scriitorul Titus POPOVICI

ceală savantă, stendhalliană — reacţie la delirul romantic — ci pur şi simplu de neparticipare. Fiecare scriitor poartă în el, printr-un multiplu şi complicat proces de determinare umană şi filozofică, un „mesaj”. Măsura în care acest „mesaj” pătrunde în orbitele generării istorice înloc în care se integrează, descoperindu-şi semnificaţiile ascunse şi fertile, îi conferă actualitatea şi — nu e nici un paradox — durabilitatea. Somnambul de care vorbeam e într-adevăr o schiţă provenind dintr-o astfel de „obsesie” scriitoricească. Si anume în ce măsură puterea conştiinţei asumate, condiţionează destinul uman, înălţările şi prăbuşirile, refacerea pierdutei unităţi a personalităţii omeneşti. Pentru că dacă democraţia socialistă înseamnă străgerea tuturor în circuitul exercitării puterii, într-un lung, greu şi complicat proces de devenire, este firesc ca ea să apară ca un catalizator al paşunilor, ca o unitate de măsură, ca un criteriu.

N. D.: Există azi multe filme, piese de teatru cu subiecte istorice. Lucru firesc! Ei atestă o anumite realitate semnificativă — o literatură care îşi descoperă istoria este o literatură în mare măsură de sine. Cum vedeţi manifestându-se, azi, raporturile dintre literatură şi istorie?

T. P.: Dacă a fi actual nu înseamnă în mod mecanic „a fi la zi”, meditaţia asupra istoriei proprii poate oferi prilejul unor opere de acuită actualitate. Bineînţeles nu la modul critic, formulă extrem de comodă în care se află de cu-rajoasă Cronicaul avea o strălucită intuiţie cind afirma programatic „cu cele trecute să precepem cele viitoare” — pe planul împlinirii spiritei şi a unei noi ere în trecut nu este o aglomerare de fapte întimplătoare, iar faptele istorice devin astfel semnale pe care ni le trimite, din trecut, oamara care au fost şi care de multe ori — în momente de tensiune istorică, ne găsim uimitoare corespondente.

Există de ce să o spunem descalte, o anumită activitate. Ele au stat nu o dată în centrul atenţiei scriitorilor înaintaşi; meditaţia asupra istoriei naţionale este o constantă în activităţile celor mai importanţi scriitori romani. Am cunoscut, şi asta trebuie s-o spunem, o perioadă în care un anumit fel de determinism social (materialist-vulgar, scootese eu) făcea ca istoria noastră să apară de-un coneuşu insuportabil, în care personalităţile care au marcat-o apăreau ca un produs mecanic şi sterp, fără incident şi fără prelungire, al unor raporturi exclusiv economice. Si de aici, tendinţa şi necesitatea ca literatura, cu mijloacele ei proprii, să dea astăzi un sens noi dorinţei profetice a cronicaului.

N. D.: Am citit cu interes fragmentele de proză pe care le-aţi publicat în ultimul timp în „Viaţa românească”. În „Lucaefărul” îmi pare a defini o nouă etapă în creaţia dv., înscrind în care unul dintr-o continuitate usor detectabilă. Consideraţi consecvenţa într-un program literar o condiţie a permanenţei unui scriitor? Cum ar trebui să se manifeste această consecvenţă în condiţiile literaturii române?

T. P.: În general, nu vorbesc cu plăcere de preocupările mele literare, deoarece asta presupune o siguranţă de sine pe care fiecare scriitor trebuie s-o aibă (fără asta, fără sentimentul secret de rivalitate directă cu cei mai mari scriitori, se poate face în cel mai bun caz munca de meseriaş onest) — dar nu mi se pare absolut necesar s-o proclamăm. E ca şi cum ai da tot timpul impresia că-ţi faci curaj.

Totuşi o dată, Am fost întotdeauna fascinat de necriştorii care au avut ambiţia de a crea sinteze, care au avut predilecţie pentru marile mişcări, pentru furtunile timpu-

locului, ne-am străduit să lămurim diversele reţineri ale beneficiarilor sau ale executorilor contractelor de cercetare. Am acumulat, totodată, un bogat material faptic, pe baza căruia vom putea analiza eficienţa acestor măsuri şi propune eventuale corecţii în activitatea institutelor, cit şi a comisiilor de coordonare pe ramuri a cercetărilor ştiinţifice.

— În afara obiectivizării planului de cercetare, despre care aţi vorbit, ce alte avantaje consideraţi că se vor obţine prin generalizarea contractelor economice în activitatea de cercetare şi ce perspective întrevădeţi în acest domeniu?

— Si până acum, unele Institute au vesele gestuine economice propriie. Dar cercetătorii nu beneficiau în afara salariilor decît de o primă ne raportată la natura şi amploarea investigaţiilor ştiinţifice în care erau angrenaţi. Preţul în contracte a activităţilor de cercetare. Acolo, la faţa

Acum 100 de ani, în complexul de împrejurări socio-politice şi culturale din a doua jumătate a veacului al XIX-lea, apărea „Asociaţiunea Transilvană pentru literatura română şi cultura poporului român” (ASTRA).

Activitatea „Astrei” în decursul existenţei sale s-a desfăşurat pe două planuri. Iniţial, „Asociaţiunea transilvană” a îndeplinit rolul de societate ştiinţifică-literară, cărturarilor ardeleni ai vremii urmărind să facă din aceasta o societate academică a românilor transilvăneni. În această perioadă iau fiinţă secţiunile ştiinţifice ale „Astrei”, care se vor dezvolta în anii următori. Treptat şi paralel cu preocupările de ordin ştiinţific, s-a lărgit cadrul acţiunilor „Asociaţiunii transilvană” prin îmbrăţişarea unor probleme tot mai vaste, promovind prin mijloace proprii o muncă de propagandă culturală care a cuprins mase tot mai largi. Astfel, prin întreaga sa activitate, „Asociaţiunea” a jucat un rol de co-virsoare importantă în viaţa culturală a românilor transilvăneni. Ea a lucrat consecvent pentru susţinerea progresului intelectual, pentru făurirea unităţii culturale şi naţionale a poporului român.

O asemenea activitate vastă nu putea să se organizeze, să se desfăşoare şi să se dezvolte fără o bibliotecă mare, care să fie depozitară a produselor spirituale ale poporului român şi instrument de cultură, fără de care nu se poate desfăşura o activitate ştiinţifică literară, cit şi a unui sistem de bibliotecă şi alte aşezăminte de cultură prin care să se desfăşoare propagandă cultural-economică în mase.

Bibliotecile au fost cele dintîi instituţii create de „Astra”, la sate şi în localităţi urbane. În concepţia şi acţiunea „Astrei”, bibliotecă era privită ca fiind, alături de şcoală, principala mijloc de răspîndire şi asimilare a elementelor culturii. În fruntea reţelei de bibliotecă create s-a situat Biblioteca Centrală

din Sibiu a „Astrei”, prima şi cea mai importantă instituţie centrală a „Asociaţiunii”, care a supravieţuit peste ani, după o activitate memorabilă, netre-rupută pînă astăzi. Biblioteca a purtat şi continuă să poarte amprenta celor două orientări care au existat de

măneşti, rol pe care l-a jucat mai bine de trei stur-turi de veac. Biblioteca „Astra” din Sibiu a devenit şi constituită în pre-zent o bază prestigioasă de documentare în problemele istoriei şi culturii Transilvaniei, fiind, în acelaşi timp, singura bibliotecă pu-

Un veac în slujba culturii româneşti

La aniversarea Bibliotecii „ASTRA”

la început în activitatea „Astrei”, constituindu-se o activitate neîntreruptă şi dezvoltându-se ca o bibliotecă cu dublu caracter: ştiinţific-documentară şi publică — pentru masele largi.

Datorită stăruinţei şi înaltului spirit patriotic al unor oameni de cultură, Biblioteca Centrală din Sibiu a „Astrei” s-a dezvoltat continuu pe profilul unei biblioteci naţionale ro-

mană, rol pe care l-a jucat mai bine de trei stur-turi de veac. Biblioteca „Astra” din Sibiu a devenit şi constituită în pre-zent o bază prestigioasă de documentare în problemele istoriei şi culturii Transilvaniei, fiind, în acelaşi timp, singura bibliotecă pu-

blică din ţara noastră cu o activitate neîntreruptă şi dezvoltându-se ca o bibliotecă cu dublu caracter: ştiinţific-documentară şi publică — pentru masele largi.

Între anii 1923—1948, alături de numai cîteva biblioteci mari din ţară, este beneficiera legii depozitului legal, care a dus la creşterea însemnată a fondurilor sale, la accentuarea caracterului documentar-naţional, prin întregirea sa cu producţia editorială roma-

nească dintre cele două războaie mondiale.

Dezvoltarea cea mai rapidă şi substanţială o cunoaşte Biblioteca „Astra” în anii construcţiei socialiste. În decursul doar a unui sfert de veac, colecţiile bibliotecii au crescut de 3,7 ori. După o sută de ani de activitate, prin acumularea fondurilor de cărţi dinainte şi a celor de după 23 August 1944, Biblioteca „Astra” a ajuns păstrătoarea unui bogat patrimoniu ştiinţific-literar naţional şi universal, constituit din: 325.000 volume cărţi, 370 exemplare carte veche românească (pînă la 1830), 45.000 colecţii publicaţii periodice, 6.500 piese manuscrise şi documente, 5.000 piese iconografice, peste 1.000 discuri, peste 200 diafilme, 394 stampe şi hărţi vechi etc.

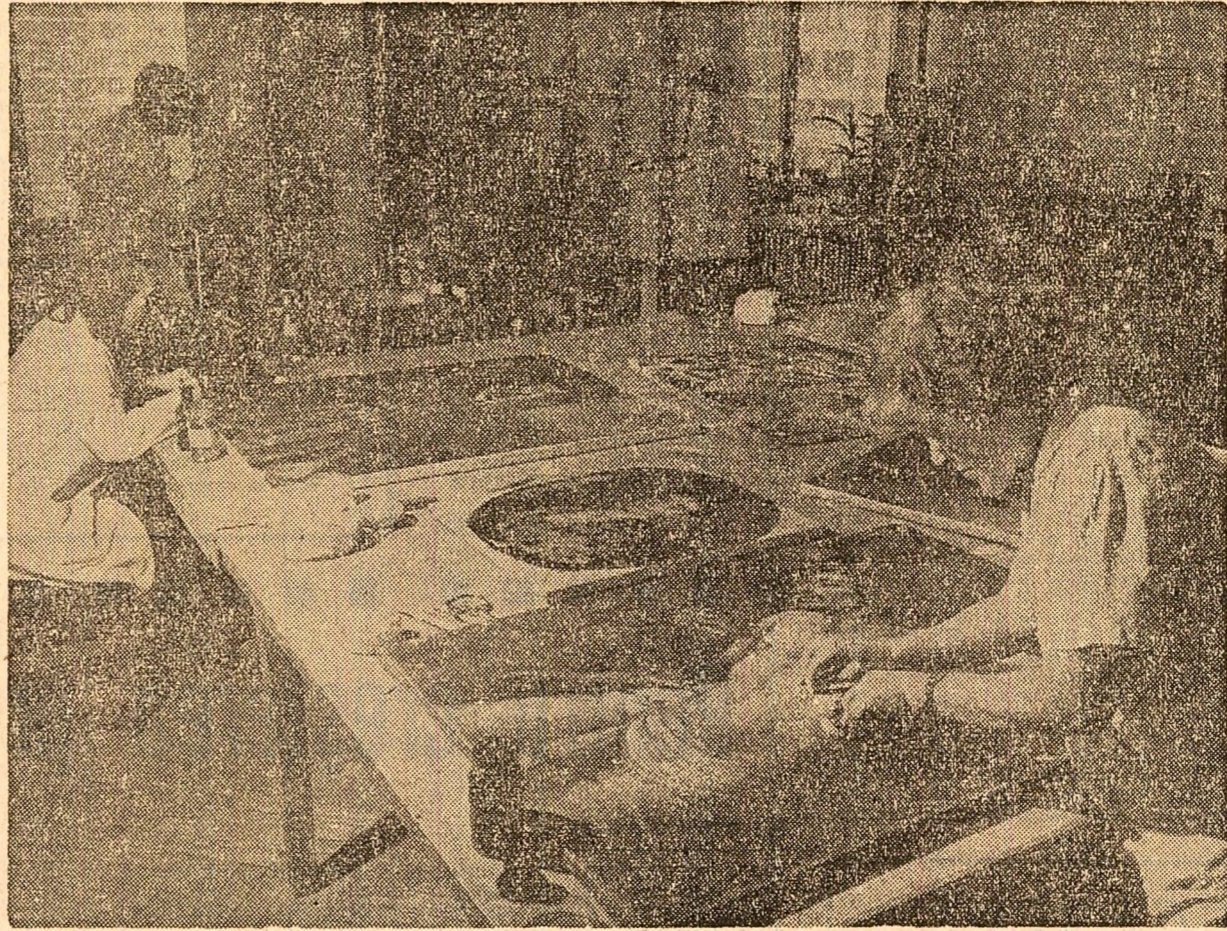
Centenarul activităţii sale publice găseşte Biblioteca „Astra” în plină dezvoltare. Ritmurile de creştere a fondurilor, a indicilor de cuprindere la lectură a populaţiei şi de circulaţie a cărţii (fondurile de publicaţii cresc anual în medie cu 13.000—15.000 volume; în numai 6 ani, 1969—1968, numărul cititorilor şi frecvenţa s-au dublat) dovedesc importanţa şi rolul tot mai mare pe care le are această instituţie cultural-ştiinţifică în activitatea de documentare, în cercetarea ştiinţifică, de instruire şi de culturalizare a publicului larg.

Instituţie cu rădăcini a-dinici în trecut şi tradiţie cultural-ştiinţifică ale poporului nostru, citu o venerabilă contribuţie la dezvoltarea culturii naţionale, Biblioteca „Astra” din Sibiu este astăzi o participantă activă la făurirea şi dezvoltarea culturii şi ştiinţei noastre socialiste. Aniversarea unui veac de activitate publică a Bibliotecii „Astra” capătă astfel semnificaţia unei fiinţente omagiu adus acestui vechi aşezămînt de cultură, care de-a lungul anilor a adus o contribuţie valoroasă la edificul culturii poporului român.

Prof. Ioan HOLHOŞ
directorul Bibliotecii „Astra” din Sibiu

„Chirurgie în culori” — așa s-ar putea numi sintetic munca pe care o fac în cele opt ateliere de restaurare ale Muzeului național de artă cel 22 de specialiști care numai în 1969 au redat muzeelor din țară și străinătate peste 500 de tablouri.

Foto: Agerpres



teatre

- Filarmonica de stat „George Enescu” (la Sala Mică a Palatului): Seară de muzică contemporană. Concertul de fondare a simfoniei clujane „Ars Nova”, dirijată de Cornel Târnu.
- Opera Română: Carmen — 19,30.
- Teatrul de operă: My fair lady — 19,30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): Coana Chirița — 19,30; (sala Studio): Pătrînzări teribile — 19,30.
- Teatrul de comedie Opinia publică — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Șchiu Măgureanu): Neputul lui Ramcau — 20; (sala din str. Alex. Sahian): Puricele în ureche — 20.
- Teatrul „C. I. Nottara” (sala Măgheru): Cind luna e albăstrău — 19,30; (sala Studio): Dialog despre dragoste — 20.
- Teatrul Mă: Pretul — 20.
- Teatrul Giulești: Nunta lui Figaro — 19,30.
- Teatrul „Ion Creangă”: Umbra doctorului Naevan — 19,30.
- Studioul I.A.T.C. „I. L. Caragiale”: Concertul de fondare a simfoniei clujane „Ars Nova”, dirijată de Cornel Târnu.
- Teatrul evreiesc de stat: Dibuk — 19,30.
- Teatrul „Tândărică” (sala din Calea Victoriei): Mui Coburlă — 15; (sala din str. Academiei): Bandiții din Kármendy — 15.
- Teatrul satiric muzical „C. T. Răneș” (sala Savoy): Varietăți — 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 17): Nicuță la Târnăve — 19,30.
- Teatrul de revistă și comedie „Ion Vădulescu”: Trei fete de mărită — 19,30.
- Ansamblul artistic al Unității Generale a Sindicatelor: Ritm ’70 — 20.
- Ansamblul „Ciocirlița” (la Sala Palatului): Te cîntăm străvechi păminti! — 19,30.
- Cercul de stat: Mitrailor circuitul — 16; 19,30.

tv

- Programul 1**
- 17,30 Emisiune în limba maghiară. 18,05 Film serial „Aventura în munți” — episodul X — „Alarmă”; 18,30 Muze și dulcea și frumoasă. 19,00 Telemagazin de seară. 19,20 Reflector. 19,30 Prim plan: Constantin Bobescu — personalitate artistică de seamă din țara noastră. 20,00 Seară de teatru „Orlando Furioso” de Ludovico Ariosto — adaptare de Eduardo Sanguinetti. Regia Luca Ronconi. Fragmente filmate din spectacolul prezentat la Roma în anul nomenclaric la Palatul Expoziției, de către o echipă a Radioteleviziunii italiene. 21,00 Camionul european de patină artistică. Proba de figuri libere perechi — Transmisie directă de la Leningrad. 22,00 Telemagazin de noapte. 22,10 Anunțuri — publicitate. 22,20 Seară de balet cu soliști și ansamblul Teatrului muzical din Constantin. 22,40 Cronica ideilor: Criteriile eficienței în cercetarea sociologică. 23,00 Închiderea emisiunii programului 1.
- Programul 2**
- 20,00 Transmisunea părții I a concertului orchestrai simfonice a Radioteleviziunii. În program: Simfonia nr. 88 de Josef Haydn. Concert pentru violă și orchestră (primă audiere) de Nicolae Bălănuț. Director Constantin Bobescu. 21,00 Film artistic „Bunicii Kilijan și eu” — un film pentru toate vârstele pe care regizorul ceh Jiri Frajlik îl dedică prietenilor. 22,00 Închiderea emisiunii programului 2.

Reprezentanții noștri la „Cerbul de aur”

Au fost desemnați cei doi interpreți români care vor reprezenta țara noastră la cea de-a treia ediție a concursului internațional „Cerbul de aur” de la Brașov. Acesta sînt DOINA ANASTASIU și ANGELA SIMILEA. În vederea acestei competiții, care va avea loc în luna martie, reprezentanții noștri și-au început pregătirile. În cadrul Studioului tinărilor interpret, sub îndrumarea profesorului de canto Ioan Dinăscu, de la conservatorul „Ciprian Porumbescu”, a compozitorului Paul Ilieș și a regizorilor Cornel Todea și Marcela Popescu. Repertoriul de concurs al fiecărui interpret va fi alcătuit din două cântecuri din repertoriul lui ales — așa cum prevede regulamentul — din cele 92 de piese înscrise în Caietul de mări adică românesci editat special pentru festival.

Cadrul contractual al cercetării științifice

(Urmare din pag. 1)

fișec în procesul de creație obișnuit al unor oameni de știință cu anumite preocupări. Ele nu sînt previzibile și nu pot fi supuse decît planificării. De abia după ce sintem în posesia unor putem discuta despre aplicabilitate într-un viitor apropiat sau mai înd. pîrtaț... La noi, nimeni nu este împotriva unor astfel de cercetări fundamentale care generează teorii noi, constituind un rezervor potențial de aplicații viitoare.

— Cum a acționat C.N.C.S. pentru a asigura încheierea contractelor economice în termene cit mai scurte?

— În perioada de lansare a planului au mers pe teren, în primul rînd în județe, iar apoi și în unitățile de cercetare, toți membrii conducerei C.N.C.S., pentru a constata printre altele, și cum se aplică prevederile legii în contractarea activităților de cercetare. Acolo, la fața

din valoarea globală, noua lege sta-toricească cotreneră astăzi a cercetării, cit și a beneficiarilor ei. O parte din această cotă va fi folosită de conducerea unităților pentru dezvoltarea bazelor materiale a investigațiilor, iar o altă parte va fi distribuită cercetătorilor, sub formă de gratificații. Menționez că vechiul sistem de premiere, prin care se distribuia în mod mai mult mecanic o cotă de 15 la sută din fondul de salarii realizat ducea, de fapt, la lungirea inutilă a termenelor de cercetare. Să mă explic. Dacă, de pildă, un cercetător soluționa ține într-o lună, se retribuia o primă de 15 la sută din salariul lunar. Dacă necesari lucrare era rezolvată într-un an, cercetătorului îi revenea o primă de la la sută din salariul anual. De aici și tendința de a programa cercetări pe termen lung, efectuate relaxat, fără grabă și încordare. Noul sistem de premiere preconizat va pune capăt acestei situații inadmisibile. Cercetătorii care vor obține rapide rezultate valoroase vor avea perspectiva de a

realiza cîştiguri suplimentare apreciabile.

Legea contractelor economice creează cadrul necesar unei intense activități a tuturor celor care lu-voluntăre bazele materiale a investigațiilor, iar o altă parte va fi distribuită cercetătorilor, sub formă de gratificații. Menționez că vechiul sistem de premiere, prin care se distribuia în mod mai mult mecanic o cotă de 15 la sută din fondul de salarii realizat ducea, de fapt, la lungirea inutilă a termenelor de cercetare. Să mă explic. Dacă, de pildă, un cercetător soluționa ține într-o lună, se retribuia o primă de 15 la sută din salariul lunar. Dacă necesari lucrare era rezolvată într-un an, cercetătorului îi revenea o primă de la la sută din salariul anual. De aici și tendința de a programa cercetări pe termen lung, efectuate relaxat, fără grabă și încordare. Noul sistem de premiere preconizat va pune capăt acestei situații inadmisibile. Cercetătorii care vor obține rapide rezultate valoroase vor avea perspectiva de a

viața internațională

VIETNAMUL DE SUD

Acțiuni ofensive ale forțelor patriotice

• A fost bombardată baza americană de la Bien Hoa

SAIGON 4 (Agerpres). — Unitățile Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud au continuat atacurile lansate împotriva bazelor și instalațiilor militare americane-saigoneze. Potrivit declarațiilor unui purtător de cuvânt al comandamentului S.U.A. de la Saigon, în noaptea de marți spre miercuri, 19 obiective militare au fost ținta atacurilor patriotice; dintre acestea, două au fost calificate drept „deosebit de importante”. Printre obiectivele bombardate de patrioți se află și marea bază aeriană americană de la Bien Hoa, situată la numai 30 km de Saigon. Tot în regiunea Saigonului s-au înregistrat

angajamente directe între patrule americane și grupuri de patrioți, care au organizat mai multe ambuscade. Și în regiunile septentrionale ale Vietnamului de sud au avut loc miercuri dimineața lupte între trupele regimului de la Saigon și unitățile ale Guvernului Revoluționar Provizoriu. Trupele saigoneze au cerut intervenția aviației americane. Bombardierele „B-52” și-au intensificat raidurile supunând unor atacuri succesive regiunile nordice ale Vietnamului de sud. Comandamentul american a anunțat că în ultimele două zile aceste bombardiere au efectuat 14 raiduri.

„Politica de vietnamizare a războiului este un truc politic” A DECLARAT SENATORUL MCGOVERN

WASHINGTON. — La Washington continuă audierile începute de Comisia senatorială pentru probleme externe în legătură cu politica de sud a guvernului S.U.A. în Vietnam. Senatorul George McGovern a declarat că „politica de vietnamizare a războiului este un truc politic desemnat să ascundă în fața poporului american falimentul amestecului nostru militar în afacerile poporului vietnamez”. El a adăugat că programul prezidentului Nixon de „retragere gradată” a trupelor americane din Vietnam de sud va face ca aproximativ 300.000 militari să rămână în Asia de sud-est în următorii 15 sau 20 de ani. Referindu-se la sprijinul acordat de guver-

nul S.U.A. actualilor conducători ai regimului saigonez, McGovern a subliniat că „acesta este un regim slab de marionete care a fost menținut la putere cu prețul a 40.000 de vieți americane și a sute de mii de victime vietnameze”. „Cum poate fi justificată — a continuat el — folosirea masivelor noastre forțe de foc pentru a condusa în mâca care nu servește nici intereselor noastre și nici intereselor poporului vietnamez?” Senatorul Claiborne Pell a calificat guvernul de la Saigon ca fiind „corupți, incapabili și nereprezentativi”, un guvern care nu se menține la putere decât prin sprijinul armatei americane.

Ambasadorii României la Moscova, Washington și Londra au depus instrumentele de ratificare a Tratatului cu privire la neproliferarea armelor nucleare

La 4 februarie a.c., ambasadorii Republicii Socialiste România la Moscova, Washington și Londra au depus la ministerele afacerilor externe ale celor trei guverne depozitare — U.R.S.S., S.U.A. și Marea Britanie — instrumentele de ratificare a Tratatului cu privire la neproliferarea armelor nucleare, semnat la 1 iulie 1968 și ratificat prin Decretul nr. 21 din 30 ianuarie 1970 al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

ficare a Tratatului cu privire la neproliferarea armelor nucleare, semnat la 1 iulie 1968 și ratificat prin Decretul nr. 21 din 30 ianuarie 1970 al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.



Militari americani barind calea muncitorilor de la bazele militare ale S.U.A. din Okinawa, care demonstrează pentru satisfacerea revendicărilor lor economice

AGENDĂ ECONOMICĂ

VARȘOVIA. — În urma convorbirilor care au avut loc la Varșovia, au fost parafate acordul comercial pe termen lung (1970-1974) între Polonia și Italia și protocolul referitor la schimburile reciproce de mărfuri pe anul în curs. După cum relevă agenția P.A.P., noul acord prevede în continuare creșterea dinamică a schimburilor reciproce de mărfuri, pe baza clauzei națiunii celei mai favorizate și prevederilor G.A.T.T. ale cărui membre sînt ambele țări.

Germaniei. Se creează, de asemenea, noi posibilități și cai de colaborare și cooperare economică între întreprinderile constructoare de mașini din cele două țări.

Londra pentru a participa la tratativele Comisiei mixte ungaro-germane de colaborare comercială, care se vor desfășura în capitala Marii Britanii la 9 februarie a.c.

Tot din Budapesta se anunță că o delegație comercială ungară a plecat miercuri spre Londra pentru a participa la tratativele Comisiei mixte ungaro-germane de colaborare comercială, care se vor desfășura în capitala Marii Britanii la 9 februarie a.c.

BUDAPEȘTA. — În capitala ungară s-a desfășurat în aceste zile „Săptămîna tehnicii vest-germane”. După cum declara dr. Varga Jozsef, președintele Asociației ungarilor de prietenii deschiși ai tehnicii sovieto-elvețiene. Pe baza de reciprocitate, avioanele aparținînd societăților de aviație din cele două țări vor avea dreptul să survoleze teritoriile sovietice și, respectiv, elvețiene.

BERNA. — A fost semnat un protocol suplimentar cu privire la transporturile aeriene sovieto-elvețiene. Pe baza de reciprocitate, avioanele aparținînd societăților de aviație din cele două țări vor avea dreptul să survoleze teritoriile sovietice și, respectiv, elvețiene.

O CUVÎNTARE A LUI W. GOMULKA

La Fabrica de automobile din Varșovia

VARȘOVIA 4 (Agerpres). — După cum transmite agenția P.A.P., la Fabrica de automobile din Varșovia a avut loc o convorbire. Încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul W. Gomulka, prim-secretar al P.M.U.P. El s-a referit la lucrările ce au fost făcute pentru reconstrucția uzinei, la eforturile depuse pentru organizarea producției de autoturisme pe bază de licență. Acestea au necesitat cheltuieli deosebit de mari, a spus vorbitorul.

În vederea importului de instalații și de materiale, în cadrul cooperării cu țările capitaliste au fost obținute credite pentru a putea acoperi cheltuielile de valută, legate de punerea la punct a producției de autoturisme „Fiat-125”, este necesar să exporțăm în aceste țări 40.000 de autoturisme de acest fel. Din exemplul acestei uzine, a subliniat primul secretar al C.C. al P.M.U.P., se pot desprinde lecții care să permită să se întindă în întreaga noastră economie în domeniul exportului în țările capitaliste. În perioada 1966-1969 exportul Poloniei în țările capitaliste a crescut cu medie cu 6,2 la sută pe an, iar importul — cu 7,4 la sută. În această perioadă, importul, în cadrul cooperării cu firme occidentale, a crescut de peste două ori.

Wladyslaw Gomulka a rețențat, de asemenea, că Polonia nu intenționează să limiteze radical importul. Dimpotrivă, a spus el, vom folosi creditele pentru import, deoarece acestea facilitează pasărea pe un front larg pe calea progresului tehnic. Ar fi neobișnuit ca o nouă etapă a cursului pentru nevoi directe de consum. Este necesar — a subliniat, de asemenea, vorbitorul — să comparăm sistematic indicatorii economici ai țărilor cu un înalt grad de dezvoltare pentru a cunoaște distanța care ne separă de ele.

În încheierea cuvîntării sale, Wladyslaw Gomulka a abordat o serie de probleme internaționale. Oprimindu-se asupra schimbului de valută, el a arătat că urmează să aibă loc cu R.F. a Germaniei în probleme politice, vorbitorul a relevat că acesta este legat de pregătirea conferinței europene în privința securității. W. Gomulka a declarat că situația din Orientul Apropiat s-a înăprtit serios. El a criticat hotărîrea guvernului S.U.A. de a extinde sistemul de rachete antimisile, apreciind că aceasta reprezintă o nouă etapă a cursului înarmării. În încheiere, el a relevat importanța deosebită a convocării Conferinței de securitate general-europene la care s-a participat în întregime în Europa.

VARȘOVIA. — Delegația vest-germană ce urmează să ia parte, începînd de joi 5 februarie, la schimburi de păreri politice dintre guvernele R.P. Polone și R.F. a Germaniei, a sosit miercuri la Varșovia. Delegația vest-germană este condusă de Georg Duckwitz, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al R.F. a Germaniei.

Deschiderea celui de-al XIX-lea Congres al P. C. Francez

PARIS 4. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Al XIX-lea congres al Partidului Comunist Francez s-a deschis miercuri dimineața în marele Palat al Sporturilor din Nanterre, cunoscut orag muncitoresc și centru universitar din regiunea pariziană.

La lucrările congresului participă aproape 1000 de delegați — muncitori, țărani, intelectuali, tineri muncitori, studenți, femei reprezentînd cele 90 de federații departamentale ale partidului. Sint, de asemenea, prezente delegațiile a peste 60 de partide comuniste și muncitorești, cit și ale unor mișcări de eliberare națională. Delegația Partidului Comunist Român este condusă de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R.

Pe ordinea de zi a congresului figurează: 1. — Raportul intitulat „Lupta contra puterii monopolurilor și regrouparea forțelor democratice și muncitorești pentru o democrație avansată și socialism”; 2. — Raportul asupra discutării și adoptării tezelor partidului; 3. — Alegerea noilor organe de conducere.

Lucrările au fost deschise de vechiul militant comunist Raymond Barbet, primar de 35 de ani al orașului Nanterre, care a salutat pe participanții la congres.

A luat apoi cuvîntul Jacques Duclos, membru al Biroului Politic, care a exprimat sentimentele frățești ale congresului față de secretarul general al partidului, Waldeck Rochet, ce este împiedicat, din motive de sănătate, să participe la lucrările acestuia. Jacques Duclos a salutat apoi delegațiile străine participante la congres.

Georges Marchais, membru al Biroului Politic, secretar al P.C.F., a prezentat apoi, în numele Comitetului Central, raportul la primul punct al ordinii de zi.

În ședința de după-amiază au luat cuvîntul la discuții numeroși delegați din Lorena, Loara, regiunea pariziană, care s-au referit în cuvîntul lor la diferite probleme din raportul principal privind lupta clasei muncitoare și a maselor largi pentru pace și socialism. Lucrările congresului urmează să fie reluate joi dimineața, cînd vor continua discuțiile asupra raportului principal.

P. S. Italian despre o nouă coaliție de centru — stînga

ROMA 4. — Corespondentul Agerpres, Giorgio Pastore, transmite: La Palatul Congreselor U.R.D. din Roma, s-a desfășurat lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Socialist Italian consacrată studiului posibilității de participare a partidului la un nou guvern de centru-stînga. În raportul pe care l-a prezentat, secretarul național al P.S.I., Francesco De Martino, a expus motivele pentru care, după părerea sa, în momentul de față este necesar ca socialistii să răspundă pozitiv cererii care le-a fost adresată de actualul guvern de centru-stînga, condus de democrații. Mariano Rumor, de a constitui o nouă coaliție cvadrpartită. În același timp, secretarul P.S.I. s-a referit și la unele aspecte privind programul unui eventual nou cabinet. De Martino a pornit de la ideea că reeditarea unui guvern de centru-stînga „în patru” este, în situa-

ția actuală, singura soluție posibilă deoarece ideea unui guvern bipartit (democrat-cristini — socialisti) nu este acceptată de o mare parte a democraților-cristini, iar actualul cabinet monocolor „se află deja în criză și este practic demisionar”. Refuzul socialistilor de a participa la un nou guvern poate provoca situații deosebit de grave, fără o altă cale de ieșire decît anticiparea alegerilor electorale, a menționat vorbitorul.

În privința problemelor de politică externă, care de fapt nici nu au fost dezbătute în cursul convorbirilor în patru la nivel înalt, de Martino a subliniat poziția cunoscută a Partidului socialist (sprijinirea unei conferințe pentru securitatea europeană, solidaritatea cu lupta pentru libertate a poporului vietnamez, recunoașterea de către Italia a Republicii Populare Chineză).

ORIENTUL APROPIAT

Reunirea Comitetului Central al Uniunii Socialiste Arabe • Un interviu al premierului israelian • Chaban Delmas respinge criticile aduse poliției franceze în domeniul livrărilor de armament

Sub președinția lui Gamal Abdel Nasser, la Cairo a avut loc o reuniune a Comitetului Central al Uniunii Socialiste Arabe. După cum relatează ziarul „Al-Ahram”, în cadrul reuniunii președintele Nasser a făcut o declarație în care a arătat, printre altele, că lupta cu Israelul va fi „îndelungată” și că în vederea acestei lupte trebuie să fie mobilizate toate resursele potențiale ale țării. El a expus membrilor Comitetului Central propunerea Comitetului Executiv Suprem al Uniunii Socialiste Arabe privind creșterea numărului comitetelor civile de luptă. Aceste comitete care vor răspunde de problemele legate de apărarea civilă vor contribui la întărirea unității în poporul și a forțelor armate în lupta împotriva inamicului, a subliniat președintele Nasser. După cum anunță postul de radio Cairo, Comitetul Central al Partidului Uniunea Socialistă Arabă a aprobat crearea comitetelor civile de luptă.

la atacurile la adresa lui Michel Debré, ministrul de stat înscărcinat cu apărarea națională).

BEIRUT. În urma unei întrevederi care a avut loc miercuri între Kamal Jumblatt, ministrul de interne al Libanului, și reprezentanții ai forțelor palestiniene de comandă, între cele două părți a fost încheiat un acord care stipulează reinstaurarea controlului forțelor de securitate libaneze în interiorul taberelor pentru refugiații palestinieni, aflate în această țară. (Agerpres)

Intr-un interviu acordat postului de radio israelian, primul ministru Golda Meir a răspuns, după cum relatează agenția U.P.I., la unele întrebări referitoare la atacurile aviației israeliene asupra teritoriului R.A.U. Negind că prin asemenea atacuri Israelul ar proceda la o „escaladare” a conflictului, primul ministru a declarat că în momentul în care Egiptul, Iordania, Siria și Libanul vor accepta să-și respecte angajamentele de încetare a focului — chiar înainte de a fi gata să încheie pacea — au fost înaintate ca cale de ieșire din această situație.

PARIS. — Condamnînd criticile formulate împotriva poliției franceze în domeniul armamentelor de către Michel Pompidou, unul din liderii republicanilor independenți, premierul Chaban Delmas a declarat marți seara că „membrii guvernului își fac datoria și aplică o politică stabilă și responsabilă în primul sub responsabilitatea primului ministru”. El a calificat ca „intolerabile” criticile formulate în sinul coaliției, îndreptate împotriva vreunui membru al guvernului care ar fi ei”, (premierul) face aluzie

agențiile de presă transmit:

In cadrul lucrărilor Comisiei politice a Conferinței interparlamentare, care se desfășoară la Cairo, a luat cuvîntul miercuri, deputatul român Ion Mărgineanu, secretar al Marii Adunări Naționale, redactor-șef al ziarului „România Liberă”. Exprîmîndu-și convingerea că reuniunea de la Cairo va reprezenta un cadru propice pentru un util și constructiv schimb de vederi, capabil să contribuie la crearea unor condiții favorabile în vederea unei soluționări adecvate a conflictului din Orientul Mijlociu, el a subliniat că România militază pentru destinderea internațională, pentru eliminarea conflictelor armate și a tuturor focarelor de război. Poziția României, a subliniat Ion Mărgineanu, exprimă ideea din ce în ce mai răspîndită că forța nu creează dreptul, că orice acord făcut prin arme nu pot rămîne definitive. În soluționarea problemelor internaționale actuale, a precizat el, trebuie să se facă apel la normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, norme bazate pe respectul strict al independenței și suveranității naționale. În acest sens, deputatul român a subliniat că „rezoluția Consiliului de Securitate oferă mecanismul internațional pentru abordarea cu realism a complexului de probleme din această zonă”. Menționînd că poporul român și-a manifestat deplina sa solidaritate cu lupta justă a popoarelor arabe pentru consolidarea independenței lor, împotriva imperialismului și a neocolonialismului, pentru transformarea lor democratică pe calea progresului și păcii, I. Mărgineanu a subliniat că „România va milita în viitor pentru intensificarea relațiilor cu popoarele arabe, că ea va acționa cu aceeași fermitate și consecvență pentru soluționarea conflictului din această zonă”.

Alegerile generale din Costa Rica, care au avut loc duminică, s-au încheiat cu victoria Partidului Eliberării Naționale, aflat pînă în prezent în opoziție, iar candidatul acestui partid, José Figueres Ferrer a fost ales președinte al țării pentru viitorii patru ani. El a înfruntat 55 la sută din numărul total al voturilor. Majoritatea locurilor în Adunarea legislativă o deține în prezent Partidul Eliberării Naționale — 52.

Minerii suedezi de la Kiruna, Svappavaara și Malmberget, după o întrerupere a lucrului de 57 de zile, și-au reluat miercuri activitatea, în urma asigurărilor primite că în următoarele zile vor începe negocierile

de dezvoltarea unei economii proprii. Lucas Caballero este sprijinit, în afară de propriul său partid, de Uniunea revoluționară democratică, gruparea de stînga a intelectualilor, de grupările arevistice (partizanii fostului președinte Arango) și, după cum afirmă unii observatori occidentali, e posibil să fie sprijinit și de Partidul muncii din Guatemala (comunist) aflat în ilegalitate. Pînă în prezent, Partidul muncii nu și-a făcut cunoscută intenția sa.

Ch privește cel de-al treilea candidat, Carlos Arana Osorio, același care, în calitate de șef al poliției regionale Zapaca, a organizat, nu de mult, vaste operațiuni de „curățenie” (M.A.N.O.) sau „Mina albă” și „Noua organizație anticomunistă” (N.O.A.). Cele două organizații au făcut numai în 1968 peste 5 mii de victime. Acestea s-au recutat din rîndul tuturor aceluia care ar putea constitui obstacole în calea politicii ultrareacționare. Încă de la apariția lor, extremiștii de dreapta s-au bucurat de sprijinul mai mult sau mai puțin fatis, al oligarhiei autohtone și al unor virfuri militare.

Activitatea teroristă desfășurată de M.A.N.O. și N.O.A. s-a intensificat, în întimplător, în preajma alegerilor prezidențiale ce urmează să se desfășoare în martie a.c. (dar a căror dată exactă nu a fost încă fixată). Este știut că în cursul prezentului congres sînt angajați trei candidați: Mario Fuentes Ferruchini, din partea Partidului revoluționar, de guvernământ, Jorge Lucas Caballero, din partea Partidului Democrat-cristin, și colonelul Carlos Arana Osorio, reprezentînd forțele de dreapta, grupate în Mișcarea de eliberare națională. Mario Fuentes pornește în cursa electorală cu actualul partid oficial, aflat la putere din 1966. Programul electoral al lui Lucas Caballero prevede o serie de reforme în sectoarele agrar, fiscal și al asistenței sociale, precum și măsuri privind reducerea șomajului, apărarea bogățiilor naționale și

de dezvoltarea unei economii proprii. Lucas Caballero este sprijinit, în afară de propriul său partid, de Uniunea revoluționară democratică, gruparea de stînga a intelectualilor, de grupările arevistice (partizanii fostului președinte Arango) și, după cum afirmă unii observatori occidentali, e posibil să fie sprijinit și de Partidul muncii din Guatemala (comunist) aflat în ilegalitate. Pînă în prezent, Partidul muncii nu și-a făcut cunoscută intenția sa.

Ch privește cel de-al treilea candidat, Carlos Arana Osorio, același care, în calitate de șef al poliției regionale Zapaca, a organizat, nu de mult, vaste operațiuni de „curățenie” (M.A.N.O.) sau „Mina albă” și „Noua organizație anticomunistă” (N.O.A.). Cele două organizații au făcut numai în 1968 peste 5 mii de victime. Acestea s-au recutat din rîndul tuturor aceluia care ar putea constitui obstacole în calea politicii ultrareacționare. Încă de la apariția lor, extremiștii de dreapta s-au bucurat de sprijinul mai mult sau mai puțin fatis, al oligarhiei autohtone și al unor virfuri militare.

Activitatea teroristă desfășurată de M.A.N.O. și N.O.A. s-a intensificat, în întimplător, în preajma alegerilor prezidențiale ce urmează să se desfășoare în martie a.c. (dar a căror dată exactă nu a fost încă fixată). Este știut că în cursul prezentului congres sînt angajați trei candidați: Mario Fuentes Ferruchini, din partea Partidului revoluționar, de guvernământ, Jorge Lucas Caballero, din partea Partidului Democrat-cristin, și colonelul Carlos Arana Osorio, reprezentînd forțele de dreapta, grupate în Mișcarea de eliberare națională. Mario Fuentes pornește în cursa electorală cu actualul partid oficial, aflat la putere din 1966. Programul electoral al lui Lucas Caballero prevede o serie de reforme în sectoarele agrar, fiscal și al asistenței sociale, precum și măsuri privind reducerea șomajului, apărarea bogățiilor naționale și

de dezvoltarea unei economii proprii. Lucas Caballero este sprijinit, în afară de propriul său partid, de Uniunea revoluționară democratică, gruparea de stînga a intelectualilor, de grupările arevistice (partizanii fostului președinte Arango) și, după cum afirmă unii observatori occidentali, e posibil să fie sprijinit și de Partidul muncii din Guatemala (comunist) aflat în ilegalitate. Pînă în prezent, Partidul muncii nu și-a făcut cunoscută intenția sa.

Ch privește cel de-al treilea candidat, Carlos Arana Osorio, același care, în calitate de șef al poliției regionale Zapaca, a organizat, nu de mult, vaste operațiuni de „curățenie” (M.A.N.O.) sau „Mina albă” și „Noua organizație anticomunistă” (N.O.A.). Cele două organizații au făcut numai în 1968 peste 5 mii de victime. Acestea s-au recutat din rîndul tuturor aceluia care ar putea constitui obstacole în calea politicii ultrareacționare. Încă de la apariția lor, extremiștii de dreapta s-au bucurat de sprijinul mai mult sau mai puțin fatis, al oligarhiei autohtone și al unor virfuri militare.

Activitatea teroristă desfășurată de M.A.N.O. și N.O.A. s-a intensificat, în întimplător, în preajma alegerilor prezidențiale ce urmează să se desfășoare în martie a.c. (dar a căror dată exactă nu a fost încă fixată). Este știut că în cursul prezentului congres sînt angajați trei candidați: Mario Fuentes Ferruchini, din partea Partidului revoluționar, de guvernământ, Jorge Lucas Caballero, din partea Partidului Democrat-cristin, și colonelul Carlos Arana Osorio, reprezentînd forțele de dreapta, grupate în Mișcarea de eliberare națională. Mario Fuentes pornește în cursa electorală cu actualul partid oficial, aflat la putere din 1966. Programul electoral al lui Lucas Caballero prevede o serie de reforme în sectoarele agrar, fiscal și al asistenței sociale, precum și măsuri privind reducerea șomajului, apărarea bogățiilor naționale și

de dezvoltarea unei economii proprii. Lucas Caballero este sprijinit, în afară de propriul său partid, de Uniunea revoluționară democratică, gruparea de stînga a intelectualilor, de grupările arevistice (partizanii fostului președinte Arango) și, după cum afirmă unii observatori occidentali, e posibil să fie sprijinit și de Partidul muncii din Guatemala (comunist) aflat în ilegalitate. Pînă în prezent, Partidul muncii nu și-a făcut cunoscută intenția sa.

Ch privește cel de-al treilea candidat, Carlos Arana Osorio, același care, în calitate de șef al poliției regionale Zapaca, a organizat, nu de mult, vaste operațiuni de „curățenie” (M.A.N.O.) sau „Mina albă” și „Noua organizație anticomunistă” (N.O.A.). Cele două organizații au făcut numai în 1968 peste 5 mii de victime. Acestea s-au recutat din rîndul tuturor aceluia care ar putea constitui obstacole în calea politicii ultrareacționare. Încă de la apariția lor, extremiștii de dreapta s-au bucurat de sprijinul mai mult sau mai puțin fatis, al oligarhiei autohtone și al unor virfuri militare.

Activitatea teroristă desfășurată de M.A.N.O. și N.O.A. s-a intensificat, în întimplător, în preajma alegerilor prezidențiale ce urmează să se desfășoare în martie a.c. (dar a căror dată exactă nu a fost încă fixată). Este știut că în cursul prezentului congres sînt angajați trei candidați: Mario Fuentes Ferruchini, din partea Partidului revoluționar, de guvernământ, Jorge Lucas Caballero, din partea Partidului Democrat-cristin, și colonelul Carlos Arana Osorio, reprezentînd forțele de dreapta, grupate în Mișcarea de eliberare națională. Mario Fuentes pornește în cursa electorală cu actualul partid oficial, aflat la putere din 1966. Programul electoral al lui Lucas Caballero prevede o serie de reforme în sectoarele agrar, fiscal și al asistenței sociale, precum și măsuri privind reducerea șomajului, apărarea bogățiilor naționale și

P. E. TRUDEAU:

„Safeguard — o nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”

OTTAWA 4 (Agerpres). — Răspunzînd unei întrebări în parlament, în legătură cu construirea de către S.U.A. a sistemului de rachete anti-racheta, „Safeguard”, primul ministru, Pierre Elliot Trudeau, a declarat că încă de la anunțarea acestui plan de către Washington, guvernul canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai largi de a feri omenirea de război decît continuarea cursei inarmărilor”. Într-un alt interviu acordat postului de radio canadian și-a exprimat îngrijorarea față de această „nouă formă de escaladare a cursei inarmărilor”. Premierul Trudeau a subliniat că „convorbirile privind limitarea armelor strategice oferă posibilități mai